

I

(Usnesení, doporučení, obecné směry a stanoviska)

STANOVISKA

EVROPSKÁ CENTRÁLNÍ BANKA

STANOVISKO EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY

ze dne 15. února 2007

na žádost Rady Evropské unie k osmi návrhům, kterými se mění směrnice 2006/49/ES, 2006/48/ES, 2005/60/ES, 2004/109/ES, 2004/39/ES, 2003/71/ES, 2003/6/ES a 2002/87/ES, pokud jde o prováděcí pravomoci svěřené Komisi

(CON/2007/4)

(2007/C 39/01)

Úvod a právní základ

Dne 29. a 31. ledna 2007 obdržela Evropská centrální banka (ECB) žádost Rady Evropské unie o stanovisko k osmi návrhům směrnic⁽¹⁾ ve finanční oblasti (dále jen „návrhy“), jejichž hlavním cílem je změnit ustanovení o postupech projednávání ve výborech v osmi stávajících směrniciích tak, že se v návaznosti na rozhodnutí Rady 2006/512/ES ze dne 17. července 2006, kterým se mění rozhodnutí Rady 1999/468/ES o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi⁽²⁾, do těchto směrnic včlení ustanovení o novém postupu projednávání ve výborech („regulativní postup s kontrolou“), a dále zrušit ustanovení osmi stávajících směrnic, která stanoví časové omezení pro svření prováděcích pravomocí Komisi („ustanovení o skončení platnosti“). Pravomoc ECB zaujmout stanovisko je založena na čl. 105 odst. 4 Smlouvy o založení Evropského společenství. V souladu s čl. 17.5 první větou jednacího řádu Evropské centrální banky přijala toto stanovisko Rada guvernérů.

1. Připomínky

1.1 ECB vítá novou dohodu o postupech projednávání ve výborech, již bylo dosaženo mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí a jež má zásadní význam pro další fungování Lamfalussyho procesu.

(¹) 1) Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2006/49/ES o kapitálové přiměřenosti investičních podniků a úvěrových institucí, pokud jde o prováděcí pravomoci svěřené Komisi (KOM(2006) 901 v konečném znění); 2) návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2006/48/ES o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu, pokud jde o prováděcí pravomoci svěřené Komisi (KOM(2006) 902 v konečném znění); 3) návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2005/60/ES o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu, pokud jde o prováděcí pravomoci svěřené Komisi (KOM(2006) 906 v konečném znění); 4) návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2004/109/ES o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, pokud se jedná o prováděcí pravomoci svěřené Komisi (KOM(2006) 909 v konečném znění); 5) návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2004/39/ES o trzích s finančními nástroji, pokud jde o prováděcí pravomoci svěřené Komisi (KOM(2006) 910 v konečném znění); 6) návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2003/71/ES o prospektu, který má být zveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí cenných papírů k obchodování, pokud jde o prováděcí pravomoci svěřené Komisi (KOM(2006) 911 v konečném znění); 7) návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2003/6/ES o obchodování zasvěcených osob a manipulaci s trhem (zneužívání trhu), pokud jde o prováděcí pravomoci svěřené Komisi (KOM(2006) 913 v konečném znění); 8) návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2002/87/ES o doplňkovém dozoru nad úvěrovými institucemi, pojišťovny a investičními podniky ve finančním konglomerátu, pokud jde o prováděcí pravomoci svěřené Komisi (KOM(2006) 916 v konečném znění).

(²) Úř. věst. L 200, 22.7.2006, s. 11.

- 1.2 ECB nemá k návrhům zvláštní připomínky, neboť tyto návrhy jsou v souladu se společným prohlášením Evropského parlamentu, Rady a Komise o zavedení nového „regulativního postupu s kontrolou“ do úpravy postupů projednávání ve výborech ⁽³⁾.
- 1.3 S ohledem na to, jak důležitá jsou prováděcí opatření k právním předpisům EU v oblasti finančních služeb, by ECB v této souvislosti ráda zdůraznila význam své poradní úlohy podle čl. 105 odst. 4 Smlouvy, podle něhož je ECB konzultována „ke všem návrhům aktů Společenství v oblasti její působnosti“. Jak ECB nedávno poznamenala ⁽⁴⁾, „domnívá se, že navrhované akty na úrovni 2 představují „návrhy aktů Společenství“ ve smyslu čl. 105 odst. 4 Smlouvy“ ⁽⁵⁾. Ustanovení Smlouvy, které vyžaduje, aby ECB byla konzultována ke všem návrhům aktů Společenství v oblasti její působnosti, zahrnuje povinnost, aby byla konzultována k těmto prováděcím aktům ⁽⁶⁾.

Ve Frankfurtu nad Mohanem dne 15. února 2007.

Prezident ECB
Jean-Claude TRICHET

⁽³⁾ Prohlášení Evropského parlamentu, Rady a Komise týkající se rozhodnutí Rady ze dne 17. července 2006, kterým se mění rozhodnutí 1999/468/ES o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi (2006/512/ES), (Úř. věst. C 255, 21.10.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Stanovisko ECB CON/2006/57 ze dne 12. prosince 2006 k návrhu směrnice Komise, kterou se provádí směrnice Rady 85/611/EHS o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP), pokud jde o vyjasnění některých definic.

⁽⁵⁾ V rámci Lamfalussyho procesu jsou prováděcí akty označeny jako „akty na úrovni 2“.

⁽⁶⁾ Nesplnění povinnosti konzultovat mezi institucemi Společenství je předmětem několika rozsudků Soudního dvora. K povinnosti konzultovat Evropský parlament viz věc 138/79 *Roquette Frères*, Sb. rozh. 1980, s. 3333, a věc C-21/94 *Parlament vs. Rada*, Sb. rozh. 1995, s. I-1827, bod 17. K povinnosti Vysokého úřadu konzultovat Radu a Poradní výbor podle Smlouvy o ESÚO viz. věc 1/54 *Francie vs. Vysoký úřad*, Sb. rozh. 1954-56, s. 1, bod 15, a věc 2/54 *Itálie vs. Vysoký úřad*, Sb. rozh. 1954-56, s. 37, bod 52, jehož závěry byly potvrzeny ve věci 6/54 *Nizozemsko vs. Vysoký úřad*, Sb. rozh. 1954-56, s. 103, bod 112. Pokud se týká čl. 105 odst. 4 Smlouvy, generální advokát Jacobs ve věci C-11/00 *Komise vs. Evropská centrální banka*, Sb. rozh. 2003, s. I-7147, zdůraznil, že: „Konzultace ECB k navrhovaným opatřením, která spadají do působnosti ECB, je procesním krokem, jehož provedení ukládá ustanovení Smlouvy a který může jednoznačně ovlivnit obsah přijímaných opatření. Nesplnění této povinnosti musí dle mého názoru vést ke zrušení přijatého opatření.“ (stanovisko generálního advokáta Jacobse ze dne 3. října 2002, odstavec 131).